

Pòrtic

El dia 23 de març d'enguany, la Societat Catalana de Geografia va perdre el seu antic president, el doctor Salvador Llobet i Reverter que, just vuit dies abans, havia presidit la sessió de cloenda del Primer Congrés Català de Geografia.

El doctor Llobet havia nascut a Granollers l'any 1908. Com a geògraf, Llobet fou un dels que introduí a Catalunya l'estudi regional segons les teories possibilistes de la geografia clàssica francesa, i contribuí a l'anàlisi científica de fenòmens concrets de la geografia humana de Catalunya: de geografia urbana, de geografia agrària, d'aspectes determinats de la ramaderia, etc.

Més endavant, cooperà decisivament a l'estudi dels aspectes físics (les terrasses fluvials, el periglacialisme, la geomorfologia, etc).

A la *Geografia de Catalunya* dirigida per Lluís Solé i Sabarís —del cos de redacció de la qual Llobet formà part—, aparegueren els capítols redactats per Llobet en els dos vessants citats. Cal veure-hi, doncs, els estudis dedicats a l'explotació del camp, al bosc i la seva explotació, a la casa rural, als factors geogràfics i l'evolució de la indústria catalana, a la indústria moderna, i les monografies dedicades al Ripollès, a Osona, al Vallès i al Maresme.

Fou professor del Departament de Geografia de la Universitat de Barcelona, col·laborador del Consejo Superior de Investigaciones Científicas i impulsor de l'edició de múltiples treballs de cartografia.

Quan fou jubilat —aleshores, Llobet era catedràtic del Departament de Geografia de Barcelona— continuà les seves tasques de recerca, en algunes de les quals participaren antics alumnes formats al seu costat.

Ell, sempre s'havia considerat —i ho deia amb orgull i satisfacció— deixeble dels grans mestres de la geografia catalana, especialment de Pau Vila i de Lluís Solé i Sabarís, amb els que l'uní una amistat ben sincera.

Després de la jubilació, incrementà, també, els seus contactes amb la Societat Catalana de Geografia de la qual formava part des de l'any 1935. Quan el 1981, el doctor Lluís Solé sentí declinar les seves forces i deixà la presidència de la Societat, el doctor Llobet fou elegit president.

Llobet no fou un president anodí. Va afavorir l'aparició de la revista «Treballs de la Societat Catalana de Geografia», en la qual col·laborà activament, i, amb enteresa i perseverància, reorganitzà l'estructura administrativa de la Societat.

Assistia a totes les sessions i conferències i hi animava els debats, encaminava amb encert les discussions al si de la Junta de Govern, fins que, l'any 1985, atès per la malaltia, va confiar el càrrec al vicepresident.

Fou notable l'exemple de fortalesa i entrega a la Societat Catalana de Geografia, ofert pel doctor Llobet els darrers dies de la seva vida, quan presidí alguna sessió de treball del Primer Congrés Català de Geografia i hi encarrilà la lectura i la discussió de ponències i de comunicacions. Després, encara, presidí la sessió de cloenda del Congrés, i hi pronuncià uns mots d'encoratjament, que resultaren ésser, també, de comiat.

La seva mort fou sentida. Ben aviat sorgiren veus que demanaren la publicació d'una miscel·lània a ell dedicada, ja que molts volien oferir-li el testimoni del seu record i del seu agraïment.

La Societat Catalana de Geografia es feu ressò d'aquestes veus i convocà tots els socis i molts dels amics de Salvador Llobet i de la geografia per fer possible una obra curosa i digna. La convocatòria fou àmpliament difosa per Catalunya, per altres punts de l'estat i per centres universitaris de l'estranger.

Més endavant, segurament, apareixeran d'altres números que li seran dedicats i s'organitzaran altres actes que seran oferts a la seva memòria.

Amb la publicació d'aquests treballs, que llurs autors han volgut escriure especialment per a aquesta ocasió, la Societat Catalana de Geografia contribueix a l'homenatge al doctor Llobet, a qui tantes coses deuen la Societat i la geografia de Catalunya. No hi ha dubte que, en els seus respectius annals, el nom i la memòria de Salvador Llobet continuaran sempre vius.

Ll. C. i S.